

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยเล่นบทบาทรอบด้านมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้บทบาทของลูกได้จบลงและลูกต้องกลับบ้าน

คำถาม: ด้วยคำพูดใดที่ลูก ๆ สรรเสริญโซคของลูก?

คำตอบ: พวกเราคือบราห์มิน, จุก พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนทั้งที่นี้และสอนพวกเรา ในทางโลกมนุษย์สอนมนุษย์ในขณะที่ที่นี้เป็นพระเจ้าท่านเองที่กำลังสอนพวกเรา และดังนั้นพวกเราจึงมีโซคอย่างยิ่ง

คำถาม: ใครมีตำแหน่งที่สูงที่สุดในละครนี้?

คำตอบ: พ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของลูก ๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดถูกผูกไว้ด้วยเส้นด้ายของละคร ตำแหน่งของพ่อท่านคือตำแหน่งที่สูงที่สุดเหนือทั้งหมด

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูก ๆ ทางจิต: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกจดจำบ้านของลูกดินแดนแห่งความสงบหรือไม่? ลูกไม่ได้ลืมบ้านใช่ไหม? วงจรของ 84 ชาติเกิดได้จบลงแล้วในเวลานี้ ลูกได้เข้าใจแล้วว่าวงจรนั้นได้จบลงไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กถามเช่นนี้ได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ถามลูก ๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวาน: เวลานี้ลูกต้องการไปบ้านใช่ไหม? ลูกต้องกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือโลกเก่า, ดินแดนแห่งความทุกข์ในขณะที่ที่นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์นี้ และกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ราวกับว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือดินแดนแห่งความสงบอยู่เพียงเบื้องหน้าลูก นั่นคือบ้านของลูก และแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ที่จะมีเพียงความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขเท่านั้น ลูกเข้าใจสิ่งนี้ใช่หรือไม่? นี่คือนี่ที่ผู้คนร้องเป็นเพลง ผู้คนเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เถิด! มีความทุกข์อย่างมากมายที่นี่! พาเราไปสู่ความสุขเถิด! ลูกจดจำสิ่งนี้หรือไม่? ผู้คนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนละร่างของเขา พวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว: “ได้จากไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์” ใครที่จากไป? ดวงวิญญาณ ร่างกายไม่ได้ไปที่ใด เป็นดวงวิญญาณที่ไป ในเวลานี้เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่รู้จักดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น ลูก ๆ มีความรู้ในสติปัญญาของลูก ดินแดนแห่งความสงบคืออะไรและดินแดนแห่งความสุขคืออะไร ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งสุขและเวลานี้อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ วินาที นาที ชั่วโมง วันและปีได้ผ่านไปแล้ว ในเวลานี้เพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นของ 5000 ปีที่หลงเหลืออยู่ พ่อเฝ้าแต่เตือนลูก ๆ สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้แต่จะล่วงรู้ว่าดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร จะเป็นเรื่องยากสำหรับใครก็ตามที่จะจดจำสิ่งใดที่เป็นเวลาหลายแสนปี นี่คือประเด็นของ 5000 ปี นักธุรกิจवादสวัสดิกะไว้ในสมุดบัญชีของตนแล้วเรียกสิ่งนั้นว่าเคนศวรร ได้มีการแสดงเคนศวรรไว้ว่ามีวงช้างเช่นกัน ผู้คนใช้จ่ายเงินทองและวาดภาพ ฯลฯ แต่นั่นก็เป็นการเสียเวลา ลูกเคยมีพลังกำลังอย่างมาก พลังกำลังนั้นได้เฝ้าแต่ลดน้อยลงไปในแต่ละวันที่ผ่านไป เช่นที่น้ำมันในรถยนต์นั้นก็เฝ้าแต่มีการใช้ไป เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่อ่อนแออย่างยิ่ง บาร์ตเคยเป็นเช่นไรเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว? เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เคยมีทรัพย์สมบัติที่ล้นเหลืออย่างยิ่ง พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรนั้นได้อย่างไร? พวกเขาได้เคยศึกษาราชชาโยคะ ไม่มีเรื่องของสงครามในสิ่งนี้ ความรู้เหล่านี้เรียกว่าอาวุธของความรู้ ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นไปทางวัตถุที่นี่ มีอาวุธของความรู้ อาวุธของญาณและวิญญาณ-ความรู้และการจดจำระลึกถึง-นั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง ลูกปกครองทั้งโลก เหล่าเทพนั้นกล่าวได้ว่าไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง เวลานี้ลูก ๆ กำลังได้รับคำสอนเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกรู้ว่าพวกเราประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทุก 5000 ปี สิ่งนี้อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของสงครามทางร่างกายในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงเรียกหาพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือนี่โลกของมนุษย์และนั่นคือโลกของดวงวิญญาณ นั่นไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นโลกของมนุษย์ ลูกควรจะต้องจำแล้วแล้วแล้วว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลโพ้น บ้านของพวกเราดวงวิญญาณคือบราห์มัน ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกอาศัยอยู่ที่นั่น เหนือวัตถุธาตุของท้องฟ้านี้ซึ่งไม่มีพระอาทิตย์หรือพระจันทร์ ฯลฯ พวกเราผู้อาศัยของสถานที่นั้นได้มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเรา พวกเราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเรา ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ค่อย ๆ ลงมาจากเบื้องบน พวกเรานั้นมีบทบาทรอบด้าน ผู้ที่ทำงานทุกรูปแบบก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รอบด้าน ลูกเองนั้นก็เป็นผู้ที่รอบด้านด้วย บทบาทของลูกคงอยู่ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของวงจรนี้ แต่กระนั้นก็ตามดวงวิญญาณก็ยังเฝ้าแต่ลงมาจากเบื้องบน ลูก ๆ มากมายก็ยังคงอยู่เบื้องบนนั้นและพวกเขาเฝ้าแต่ลงมา การขยายตัวเฝ้าแต่เกิดขึ้น พ่อได้อธิบายแก่ลูก ๆ ถึงความหมายของ “ฮัมโซ” แล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดของละครระยะเวลาหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า: ในเวลาปัจจุบันลูกคือบราห์มันในร่างกาย

เหล่านั้ ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงดูด้วยพระบาติบราห์มาและกำลังสอนลูก ลูกควรจะจดจำอย่างน้อยที่สุดมากเพียงนี้: พ่อกำลังสอนพวกเรา ท่านคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นก็ถูกร้อยไว้ในเส้นด้ายของละครนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าในตอนเริ่มต้นลูกเคยเป็นเทพ และแล้วลูกก็ได้ไปสู่ศาสนานักรบ นั่นคือลูกได้ไปจากสุริยวงศ์สู่จันทรวงศ์และลูกก็ได้ใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้น ลูกควรที่จะรู้อะไรเหล่านี้ทั้งหมด เริ่มแรกลูกก็ไม่มีความรู้ใดๆของความรู้นี้ เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือการตีลังกาของวงศ์สกุล จากศุภรเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน จากบราห์มินและแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพ พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ลงมาอย่างไรและแล้วก็ได้เข้าไปสู่สกุลบราห์มิน และแล้วเวลานี้ลูกๆบราห์มินคือจุก จุกนั้นสูงสุด ใครอื่นเล่าที่จะกล่าวได้ว่ามีสกุลที่สูงส่งเช่นนั้นเช่นสกุลของลูก? พระเจ้า,ผู้เป็นพ่อ,ได้มาและกำลังสอนลูก ลูกนั้นแสนจะมีโชค อย่างน้อยที่สุดยกย่องโชคของลูกเล็กน้อย! ช่างนอกนั้นทั้งหมดเป็นมนุษย์ผู้ที่สอนมนุษย์ ที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีตัวตน พ่อนี้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุก ๆวงจรและให้ความรู้แก่ลูก ทุกคนนั้นศึกษาเล่าเรียน บ้างก็ศึกษาความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นนักกฎหมายและได้กลายเป็นนักกฎหมาย ที่นั่นทั้งหมดคือมนุษย์ผู้ที่เฝ้าแต่สอนมนุษย์ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้ามนุษย์นั้นไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ท่านมาที่นี่และสอนลูกๆ การศึกษานั้นก็ไม่ได้เป็นทั้งการศึกษาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน การศึกษาเกิดขึ้นที่นี่ ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้นักเรียนในโรงเรียนนั้นก็เคยพูดว่าพวกเขานั้นสับสนหรือพวกเขาไม่มีศรัทธา? พวกเขาศึกษาและได้รับสถานภาพของเขา ลักษณะและนารายณ์ได้กลายเป็นนายของโลกในตอนเริ่มต้นยุคทองได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่พวกเขากลายเป็นสิ่งนั้นด้วยพ่อ พ่อจะบอกสักจะ พระเจ้าจะไม่บอกสิ่งใดที่ผิดแก่ลูก นี่คือการสอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในเวลานี้เป็นการปกครองประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีราชาและราชินีใด ๆ พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง แต่ไม่ใช่ในเวลานี้ ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของประชาชน พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับฆราวาสและพณดาสไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตามลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกได้ชี้หนทางสู่บ้านทางจิตแก่ทุกคน นั่นคือบ้านทางจิตของลูกๆ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณถือกำเนิดและเล่นบทบาทของพวกเขາ ไม่มีใครนอกจากลูกรู้อะไรเหล่านี้ ไม่มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาใด ๆ ะลา รู้จักผู้สร้าง หรือ ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี อย่างไรก็ตามไม่สามารถจะให้เกิดผลสำหรับช่วงเวลานั้นได้และไม่สามารถจะแบ่งครึ่งเวลานั้นได้ มีครึ่งหนึ่งเต็มของดินแดนแห่งความสุขและอีกครึ่งหนึ่งเต็มของดินแดนแห่งความทุกข์ นี่คือนโลกที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่โลกนั้นปราศจากกิเลส พ่อนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดแต่ท่านก็แสนจะธรรมดา เมื่อใครบางคนพบข้าราชการอาวโร ะลา พวกเขาให้ความเคารพนับถืออย่างมากมาต่อบุคคลเหล่านั้น ในโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ก็เห็นแต่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นแฝงตัว ภายนอกแล้วไม่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้ พ่อนั้นก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ พ่อ นั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกสิ่ง เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องตำแหน่งของมนุษย์แต่ละคนนั้นแยกจากกัน ที่ปริกษานั้นก็เรียกว่าที่ปริกษา นายกรัฐมนตรีก็เรียกว่านายกรัฐมนตรี ผู้เดียวนั้นคือพระเจ้า,สูงสุดเหนือสิ่งใด ตำแหน่งที่สูงที่สุดคือตำแหน่งของพ่อผู้ไม่มีตัวตน ผู้ที่พวกเราทั้งหมดเป็นลูกๆของท่าน พวกเราทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่อในอาณาเขตสูงสุดนั้นเป็นบ้านของเรา ที่นั่นทุกคนได้รับบทบาทเฉพาะตัวของเขาเองแล้ว บางคนแม้กระทั่งเล่นบทบาทของชาติเกิดชาติเดียวของตน แล้วกลับบ้าน พ่ออธิบาย: นี่คือการต้นไม้ที่หลากหลายของโลกมนุษย์ ไม่มีสองคนใดสามารถเป็นเช่นเดียวกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีร่างสองร่างใดที่เป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาได้แสดงการเล่นที่ซึ่งพวกเขามีคนสองคนที่มีใบหน้าเหมือนกัน และมีความสับสน ว่าคนไหนเป็นสามีของเธอ นี่คือการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถมีสองคนใดที่เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นต่างกัน ถึงแม้ว่าอายุของพวกเขาอาจจะเป็นเช่นเดียวกัน ลักษณะของพวกเขาที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกัน รูปลักษณะก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด เป็นการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกควรที่จะรู้อะไรถึงสิ่งนั้น ลูกมีความรู้ของ ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก ทุกคนก็จะเล่นบทบาทใดก็ตามของพวกเขาในละครเท่านั้น ไม่สามารถจะมีการแทนที่ผู้ใดในละครนี้ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ถือกำเนิด รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน มีความหลากหลายอย่างยิ่งของรูปลักษณะ ความรู้ทั้งหมดนี้กำลังจะเป็นที่เข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีตำราใด ๆ ะลา ที่นี้ พระเจ้าแห่งกิตะถือตำรามาในมือของท่านหรือ? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ท่านไม่ได้นำหนังสือตำราใด ในหนทางของบัดดีพวกเขาได้เขียนตำราศาสนา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีสองวินาทีใดสามารถเป็นเช่นเดียวกัน ได้มีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ แล้ว เมื่อวงจรจบสิ้นลงและแล้วสิ่งนั้นก็จะเริ่มขึ้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เวลานั้นลูกรู้จักพ่อและสิ่งสร้าง ลูกได้มาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อจะเล่นบทบาทของลูก เวทีนั้นใหญ่โตมาก ไม่มีใครสามารถจะวัดได้ ไม่มีใคร

ไปถึงตอนสิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ ไม่มีใครสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของมหาสมุทรหรือท้องฟ้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงกล่าวได้ว่าไม่มีที่สิ้นสุด ก่อนหน้านั้น พวกเขาไม่ได้พยายามที่จะค้นหาสิ่งเหล่านั้นมากนัก แต่เวลานี้พวกเขาทำ นักวิทยาศาสตร์ก็มีชีวิตอยู่ในเวลานี้เช่นกัน และแล้วเมื่อไรที่สิ่งนั้นจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง? เมื่อไรที่เป็นบทบาทของพวกเขา ดังนั้นไม่มีสิ่งใดเหล่านี้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ แทนที่จะเป็นการเขียนชื่อของผู้เดียวที่พูดความรู้ พวกเขาใส่ชื่อของผู้ที่ได้ยินความรู้ ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่น่าเกลียด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณที่สวยงาม ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดรับฟังผู้เดียวนั้นและได้กลับมาสวยงาม ลูกได้รับสถานภาพที่สูงส่งมากด้วยความรู้ นี่คือการปะทะพาทซาลา ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ อย่างแน่นอนที่ท่านจะได้บอกสิ่งนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้ที่ได้เคยศึกษาในวงจรที่แล้วจะมาและศึกษาอีกครั้งและแล้วประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาต่างลำดับกันไป เป็นเวลาที่ครั้งที่ลูกได้มาที่นี่? นับครั้งไม่ถ้วน เมื่อใครบางคนถามว่าการละเล่นนี้ได้เริ่มขึ้นเมื่อใด ลูกก็พูดว่า: สิ่งนั้นได้ดำเนินไปเป็นนิรันดร์ ไม่มีเรื่องของการนับ ไม่สามารถจะมีแม้ความคิดที่จะถาม ในคัมภีร์มีทุกเรื่องราวของหนทางบักติซึ่งพวกเขาเฝ้าแต่อ่าน ที่นี้มีภาษาอยู่มากมาย ในขณะที่ในยุคทองไม่ได้มีภาษามากมาย เวลาลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเดียว ภาษาเดียวและอาณาจักรเดียว ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่ให้รางวัลกับผู้ให้คำแนะนำสำหรับการก่อตั้งความสงบ ชีพบาบาได้แนะนำลูกๆถึงวิธีที่จะก่อตั้งความสงบในทั้งโลก ลูกจะให้รางวัลอะไรแก่ท่าน? ในความเป็นจริงท่านคือผู้เดียวที่ให้รางวัลแก่ลูก ท่านไม่ได้รับรางวัลใด ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจเพียงเมื่อวานนี้เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา ในเวลานี้ไม่ได้แม้แต่มีพื้นที่มากพอที่จะอยู่อาศัย ที่นั่นไม่มีความจำเป็นที่จะก่อสร้างอาคาร 2 หรือ 3 ชั้น ไม่มีความจำเป็นสำหรับอาคารไม้ ฯลฯ ที่นั่นอาคารทำจากทองคำและเงิน อาคารทั้งหลายที่นั่นสร้างขึ้นได้อย่างเร็วมากด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ที่นั่นมีความสุขพร้อมกับความทุกข์ด้วยวิทยาศาสตร์ ทั้งโลกกำลังจะถูกทำลายด้วยวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้เรียกว่าการล่มสลายของปอมเปอี มีความโอฬารตระการตาของมายาอย่างมากมาย ราวกับว่านี่คือสวรรค์สำหรับผู้ที่ยังคง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่รับฟังลูก ก่อนหน้านั้นลูกเองก็ไม่ได้รู้สิ่งใด พ่อมาที่นี่และสอนลูกโดยตรง ภายนอกนั้นก็เป็นลูกๆที่สอนผู้อื่น พวกเขาเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของพวกเขา พ่อหนังที่นั่นและอธิบายแก่ลูก แต่ในวันที่ผ่านไปลูกจะเฝ้าแต่กลับมาเข้มแข็งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และแล้วลูกก็จะไม่จดจำสิ่งใดอื่น ลูกจะเพียงแต่จดจำบ้านและอาณาจักรของลูกและแล้วลูกก็จะไม่จดจำงานของลูก ฯลฯ ลูกจะตายในทันที เหมือนกับที่ผู้คนตายด้วยอาการหัวใจวายขณะที่เพียงกำลังนั่งอยู่ จะไม่มีเรื่องของความทุกข์ จะไม่มีโรงพยาบาลใดๆ ฯลฯ เมื่อลูกรู้จักพ่อแล้วลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกมีสิทธิ์นี้ ไม่ใช่ทุกคนมีสิทธิ์นี้ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่สวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ชี้ทางทางจิตและชี้หนทางสู่บ้านทางจิตแก่ทุกคน ลูกต้องปกครองทั้งโลกด้วยอาวุธของความรู้และโยคะ กลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง
2. ผู้ที่เล่นบทบาทรอบด้านของ 84 ชาติเกิดก็ต้องกลายเป็นผู้ที่รอบด้านในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำงานทุกประเภท ขณะที่กำลังสังเกตการณ์บทบาทของนักแสดงแต่ละคนและทุกคนในละครที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

พร: ขอให้ลูกพิจารณาสถานการณ์ที่ยากลำบากให้เป็นครูของลูกและด้วยเหตุนี้เรียนรู้อะไรจากสิ่งเหล่านั้น และดังนั้นกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสบการณ์

แทนการหวาดกลัวสถานการณ์ใดๆ จงพิจารณาสถานการณ์เหล่านั้นว่าเป็นครูของลูกสำหรับเวลาอันสั้น สถานการณ์ทำให้ลูกมีประสบการณ์ในสองพลัง : หนึ่งคือพลังของความอดทน และอีกหนึ่งคือพลังของการเผชิญ เรียนรู้สองบทเรียนนี้และลูกจะเป็นผู้มีประสบการณ์ เมื่อลูกพูดว่าลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และไม่มีอะไรเป็นของลูก และแล้วเหตุใดลูกจึงหวาดกลัวสถานการณ์นั้นๆ? ผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงลูกได้มอบทุกสิ่งให้แก่พ่อแล้ว ดังนั้นอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นจะตายเป็นแน่นอน ด้วยการตระหนักรู้นี้ จงอยู่อย่างไว้กังวลอย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปแห่งพลัง

คติพจน์: ผู้ที่มีอารมณ์หวานชื่นไม่สามารถเป็นเหตุแห่งทุกข์ให้แก่ผู้ใดแม่โดยไม่ตั้งใจ

*** โอม ชานติ ***